

Uiguurin kieli

Uiguurin kieli (uiguuriksi ئۇيغۇرچە, уйғурчә, *uiğurčä* tai ئۇيغۇر تىلى, уйғур тили, *uiğur tili*) on uiguurien puhuma turkkilainen kieli. Sillä on virallisen kielen asema Sinkiangin uiguurien autonomisella alueella Kiinassa.

Sisällysluettelo

Levinneisyys ja puhujamäärä

Historia ja murteet

Kirjakieli

Lähteet

Levinneisyys ja puhujamäärä

Uiguuria puhutaan Sinkiangin lisäksi sen lähialueilla Kazakstanissa, Uzbekistanissa, Kirgisiassa ja Turkmenistanissa. Pieniä uiguurinkielisiä ryhmiä on myös Saudi-Arabiassa, Turkissa ja Afganistanissa.^[1] Kiinassa uiguureja oli vuoden 1990 väestönlaskennan mukaan 7,2 miljoonaa henkeä.^[2] Neuvostoliitossa uiguureja laskettiin vuonna 1989 olevan 262 600 henkeä, joista 227 400 piti uiguuria äidinkielenään.^[1] Neuvostoliiton uiguureista 185 300 asui Kazakstanissa, 36 800 Kirgisiassa ja 35 700 Uzbekistanissa.^[3]

Historia ja murteet

Uiguurin kieli eli *uusuiгуuri* kuuluu turkkilaisten kielten karluukkilaiseen ryhmän karluukkilais-horezmilaiseen alaryhmään. Sen lähin sukukieli on uzbekki. Karluukkilaisella ryhmällä on välittävä asema turkkilaisten kielten läntisen ja itäisen haaran välillä. Itä-Turkestanissa varhaisella keskiajalla kirjakielenä käytetty muinaisuiguuri kuuluu puolestaan itäisen haaran uiguurilais-oguusilaisen ryhmän uiguurilais-tukyylaiseen alaryhmään.^[4]

Nykyinen uiguurin kieli on seurausta uiguurilaisten, karluukkilaisten, kiptšakkilaisten ja oguusilaisten murteiden monimutkaisesta vuorovaikutuksesta, johon ovat osallistuneet myös tadžikki ja Keski-Aasian muut iranilaiset kielet. Muinais- ja uusuiгуuria välittäviä kirjakieliä ovat karahanid-uiguuri, horezminturkki, tšagatai ja türki.^[5]

Kieli jakautuu kolmeen päämurteeseen. Luoteista eli keskimurretta puhuu suurin osa kansasta Sinkiangin pohjois- ja länsiosissa sekä Keski-Aasian valtioissa. Se jakautuu useisiin paikallismurteisiin. Hotanin eli etelämurretta puhutaan eteläisessä Sinkiangissa. Lobnorin eli itämurre on etelämurteen tavoin kielellisesti varsin yhdenmukainen.^[6]

Uiguuri	
Tiedot	
Alue	<div><div><div></div><div>Kiina</div></div><div> Kazakstan</div><div> Uzbekistan</div><div> Kirgisia</div><div> Turkmenistan</div></div>
Virallinen kieli	Sinkiang
Puhujia	~ 10 milj.
Kirjaimisto	arabialainen, latinalainen ja kyrillinen
Kielitieteellinen luokitus	
Kielikunta	Altalaiset kielet
Kieliryhmä	Turkkilaiset kielet
Kielikoodit	
ISO 639-1	ug
ISO 639-2	uig
ISO 639-3	uig (http://www-01.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=uig)
<div>Ohje</div>	

Kirjakieli

Uiguureilla on rikas kirjallinen perintö, jota edellä mainitut kirjakielen vaiheet heijastavat. Kirjoitusjärjestelminä on käytetty turkkilaista riimukirjoitusta, aramealaista, uiguurilaista ja 1000-luvulta lähtien arabialaista kirjaimistoa. Kirjakieli alkoi lähentyä kohti puhuttua kansankieltä 1600-luvulta lähtien.^[7]

Kiinan alueella käytetään edelleen arabialaista kirjaimistoa. Entisessä Neuvostoliitossa siirryttiin vuonna 1930 latinalaiseen ja vuonna 1947 kyrilliseen aakkostoon, jota on täydennetty lisämerkeillä ə, ɵ, ʏ, ɤ, ʁ, ʁ, ʁ, h ja h. Kiinan ja entisen Neuvostoliiton kirjakielet perustuvat molemmat luoteiseen päämurteeseen, mutta niiden normit ovat muotoutuneet eri paikallismurteiden pohjalta.^[7]

Sinkiangissa uiguuri toimii alueen virallisena kielenä. Sitä käytetään koulujen, ammattioppilaitosten ja korkeakoulujen opetusvälineenä. Kiinassa ja Keski-Aasian valtioissa julkaistaan uiguurinkielistä kirjallisuutta, sanoma- ja aikakauslehtiä. Kieltä käytetään myös radiossa ja televisiossa.^[3]

Lähteet

---

1. *Jazyki mira: Tjurkskije jazyki*, s. 437. Moskva: Indrik, 1997. ISBN 5-85759-061-2.
2. Chinese ethnic minorities (<http://www.c-c-c.org/chineseculture/minority/minority.html>) c-c-c.org. Viitattu 15.7.2009. (englanniksi)
3. *Jazyki Rossijskoi Federatsii i sosednih gosudarstv. Tom 3*, s. 223. Moskva: Nauka, 2005. ISBN 5-02-011237-2.
4. Baskakov, N.A.: *Tjurkskije jazyki*, s. 181–182, 187. Moskva: KomKniga, 2006. ISBN 5-484-00515-9.
5. Baskakov, N.A.: *Tjurkskije jazyki*, s. 170–171, 176. Moskva: KomKniga, 2006. ISBN 5-484-00515-9.
6. *Jazyki Rossijskoi Federatsii i sosednih gosudarstv. Tom 3*, s. 224. Moskva: Nauka, 2005. ISBN 5-02-011237-2.
7. *Jazyki mira: Tjurkskije jazyki*, s. 438. Moskva: Indrik, 1997. ISBN 5-85759-061-2.

Turkkilaiset kielet

azeri | baškiiri | dolgaani | gagauzi | hakassi | haladži | jakuutti | karaiimi | karakalpakki | karatšai-balkaari | kaškai | kazakki | krimintataari | kumykki | nogai | salaari | šoori | tataari | tofa | tšuvassi | turkki | turkmeeni | tuva | uiguuri | uzbekki

---

Noudettu kohteesta "https://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Uiguurin_kieli&oldid=15070220"

Sivua on viimeksi muutettu 15. heinäkuuta 2015 kello 16.07.

Teksti on saatavilla [Creative Commons Attribution/Share-Alike](#) -lisenssillä; lisäehtoja voi sisältyä. Katso [käyttöehdot](#).
Wikipedia® on [Wikimedia Foundationin](#) rekisteröimä tavaramerkki.
[Ongelma artikkelissa?](#)